

ข้อสอบกลางภาค

วิชา: 3800314 การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา คะแนนเก็บ 80 คะแนน (คิดเป็น 25 %)
อาจารย์ผู้สอน: อ. สันต์ พรประเสริฐมานิต
วัน-เวลาทดสอบ: 28 กรกฎาคม 2551 เวลา 9.30 – 11.30 น.

คำสั่ง

- จงเขียนชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวนิสิต และเลขที่สอบให้เรียบร้อย
- กระดาษคำตอบ กระดาษข้อสอบ เก็บกลับคืนอาจารย์ทุกฉบับ
- ห้ามเขียนใดๆ ลงกระดาษคำถาม ให้เขียนลงในกระดาษคำตอบเท่านั้น
- ห้ามดูคำตอบ ลอกคำตอบ หรือซักถามใดๆ จากผู้เข้าสอบท่านอื่น และห้ามมิให้เปิดเผยคำตอบให้กับผู้เข้าสอบท่านอื่น
- ห้ามส่งเอกสาร หนังสือ เครื่องเขียน และอื่นๆ ให้แก่ผู้สอบท่านอื่นอย่างเด็ดขาด และห้ามรับหรือหยิบเอกสาร หนังสือ เครื่องเขียน และอื่นๆ จากผู้สอบท่านอื่นอย่างเด็ดขาดเช่นกัน
- การกระทำตามข้อ 4-5 ถือเป็น การทุจริตการสอบ ต้องได้รับโทษตามระเบียบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งการลงโทษต่ำสุด คือ ได้ F ในวิชาที่สอบและพิจารณาพักการศึกษา 1 ปีการศึกษา

นิสิตเห็นชื่อกำกับเพื่อรับทราบคำสั่ง และปฏิบัติกฎ ระเบียบการสอบอย่างเคร่งครัด

.....
วันที่ 28 กรกฎาคม 2551

ตอนที่ 1 จงเลือกตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก โดยทำเครื่องหมาย (x) ในตัวเลือกนั้น หาก
เลือกตัวเลือกถูกต้องจะได้ 1 คะแนน หากเลือกตัวเลือกผิดจะหัก 0.25 คะแนน

1. คุณสมบัติทั่วไปของแบบวัดทางจิตวิทยาทุกชนิด แตกต่างจากการทดสอบอื่นอย่างไร (เช่น การดูวง การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง การสืบดูลักษณะนิสัย เป็นต้น)
 - a. แบบวัดทางจิตวิทยาแก้ไขปัญหาเรื่องความคิดเห็นที่แตกต่างระหว่างบุคคล
 - b. แบบวัดทางจิตวิทยาช่วยให้ข้อมูลในการตัดสินใจได้
 - c. แบบวัดทางจิตวิทยาแก้ไขปัญหาคความผิดพลาดในการวัดได้ทั้งหมด
 - d. แบบวัดทางจิตวิทยาสามารถใช้ในการทำนายลักษณะของบุคคลในอนาคตได้
 - e. แบบวัดทางจิตวิทยามีคุณภาพมากกว่าวิธีการทดสอบอื่นที่ผ่านมาทั้งหมด
2. บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา บทบาทของบุคคลในข้อใดที่น่าจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของแบบวัดมากที่สุด
3. การแปลคะแนน APGAR ในทารกแรกเกิด ใช้วิธีอะไรในการแปลความหมายคะแนน (อิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่ม) เพราะอะไร
 - a. อิงเกณฑ์ เนื่องจากว่ามีเกณฑ์ที่ตรวจสอบว่า ทารกคนนั้นสมควรได้รับการรักษาหรือไม่
 - b. อิงเกณฑ์ ซึ่งพัฒนามาจากว่าในอนาคตทารกคนนั้นจะมีพัฒนาการทางสมองดีหรือไม่
 - c. อิงกลุ่ม เนื่องจากว่าเป็นการหาเกณฑ์ปกติจากทารกทั่วไป หากมีคะแนนระดับ 1 % ลงไปของทารกทั้งหมด ถือว่าผิดปกติ
 - d. อิงกลุ่ม เนื่องจากว่าข้อมูลที่ได้มาจากการดูเด็กผิดปกติทั้งหมด แล้วนำมาตรวจสอบว่าเด็กปกติเหล่านั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเท่าไร แล้วสร้างช่วงเชื่อมั่นออกมาเพื่อดูว่าเด็กผิดปกติเป็นอย่างไร
 - e. อิงภายในบุคคล เนื่องจากว่าเป็นการตรวจการพัฒนาการของคะแนนที่ได้ ในช่วง 1 นาที 5 นาที และ 10 นาทีหลังจากคลอด เพื่อดูความเร็วในการพัฒนาการ
4. การออกแบบการวิจัยแบบใด ที่แสดงให้เห็นถึงการใช้แบบวัดทางจิตวิทยาประเมินภายในบุคคล
 - a. การทดลองแบบสุ่มทั้งหมด (Experimental Design)
 - b. การทดลองแบบไม่สุ่มทั้งหมด (Quasi-Experimental Design)
 - c. การสำรวจ (Survey Research)

- d. การศึกษาระยะยาว (Longitudinal Study)
 - e. การศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research)
5. อะไรเป็นหลักพื้นฐานภายใต้ในการใช้เกณฑ์ปกติในการสร้างคะแนนของแบบวัด
- a. บุคคลจะต้องตอบคำถามในการรายงานตนเอง (Self-report) ได้
 - b. บุคคลจะต้องรู้จักตนเองมากเพียงพอ
 - c. บุคคลจะต้องมีความแตกต่างกันในสิ่งที่ต้องการวัด
 - d. บุคคลต้องมีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ต้องการวัดตลอดช่วงทุกช่วงวัย
 - e. บุคคลจะต้องมีจุดสูงสุดของศักยภาพ
6. ทำไมจึงต้องมีการจำกัดการขายแบบวัดทางจิตวิทยาให้นักจิตวิทยาเท่านั้น เช่น แบบวัดบางฉบับ กล่าวว่าจะขายให้เฉพาะคนที่จบปริญญาโทสาขาจิตวิทยาขึ้นไปเท่านั้น
7. เหตุผลที่สำคัญที่สุด ที่จะต้องมีการเก็บข้อมูลของผู้รับการประเมินไว้อย่างดี มิให้ผู้อื่นสามารถเข้าถึงข้อมูลนี้ได้ คืออะไร
- a. เพื่อให้ข้อปฏิบัติในการรักษาผลการประเมินเป็นมาตรฐานเดียวกัน
 - b. เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานในกรณีที่มีข้อพิพาทในศาล
 - c. เพื่อปกป้องข้อมูลนี้มิให้ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องรู้ผลลัพธ์ของผู้ประเมิน
 - d. เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้ ไปหาคุณภาพของแบบประเมินดังกล่าวต่อไป
 - e. เพื่อจัดไว้ให้ผู้ตรวจสอบคุณภาพแบบวัด (Test Auditor) นำข้อมูลนี้ไปใช้อีกครั้งหนึ่ง
8. การดูโงวแข็ง สามารถเป็นแบบวัดทางจิตวิทยาได้หรือไม่ และเหตุผลในข้อใดที่น่าจะสนับสนุนการตอบในข้อนี้ได้ดีที่สุด
- a. ไม่ได้ เพราะไม่มีศาสตร์ทางจิตวิทยาใดที่ศึกษาเรื่องนี้
 - b. ไม่ได้ เพราะไม่น่าจะเกี่ยวข้องได้ ดังคำกล่าวที่ว่า "รู้หน้าไม่รู้ใจ"
 - c. ได้ หากมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ว่าใบหน้าบ่งบอกลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลได้
 - d. ได้ หากผลที่ได้จากการวัดมีหลักฐานว่าสามารถทำนายพฤติกรรมในความเป็นจริงได้
 - e. ได้ หากสามารถบอกลักษณะของบุคลิกภาพของมนุษย์ได้เหมือนกัน
9. ความเป็นปรนัย (Objective) ในการวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา คืออะไร
- a. แบบวัดทางจิตวิทยาดังกล่าว น่าจะวัดในสิ่งที่ต้องการจริง ในความรู้สึกของผู้ที่ชื้อแบบวัด หรือผู้ที่ตอบแบบวัดดังกล่าว

b. แบบวัดทางจิตวิทยามีหลักฐานว่า คะแนนสามารถแปลความหมายได้ตามสิ่งที่ต้องการได้

จริง

- c. แบบวัดทางจิตวิทยาสามารถนำไปใช้ได้หลายๆ บริบทพร้อมกัน (เช่น วัดนิสัย นักศึกษา หรือวัดคนทำงาน) หรือในวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน (เช่น การคัดคนเข้าทำงานหรือการวิจัย) แล้วพบว่าผลที่ได้สอดคล้องกัน
- d. แบบวัดทางจิตวิทยาสามารถใช้ในการประเมินกับทุกๆ คนได้
- e. แบบวัดทางจิตวิทยาจะต้องถูกใช้ในลักษณะที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อป้องกันอคติที่อาจจะเกิดขึ้นในการวัด

10. แบบวัดความถนัด (Aptitude Test) แตกต่างจากแบบวัดสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) อย่างไร

- a. แบบวัดความถนัดมีลักษณะเป็นข้อสอบวัดเชาวน์ปัญญา ส่วนแบบวัดสัมฤทธิ์ผลใช้ในการประเมินผลการเรียน
- b. แบบวัดความถนัดจะวัดว่าผู้ถูกทดสอบมีความถนัดในการใช้เครื่องมือมากน้อยเพียงใด ส่วนแบบวัดสัมฤทธิ์ผลใช้ในการประเมินความรู้

c. แบบวัดความถนัดใช้ทำนายผลงานในอนาคต ส่วนแบบวัดสัมฤทธิ์ผลใช้วัดความรู้ที่เรียนมาในอดีต

- d. แบบวัดความถนัดจะใช้ในบริบททางด้านการงาน ส่วนแบบวัดสัมฤทธิ์ผลใช้ในบริบทด้านการเรียน
- e. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

11. อะไรเป็นประโยชน์ในการประเมินความแบ่ และความโด่งของการกระจายคะแนนรวม และการกระจายของการตอบรายข้อในการประเมินคุณภาพของแบบวัด

12. คำกล่าวที่ว่า “ยิ่งความแปรปรวนของลักษณะที่ต้องการวัดสูง ยิ่งเป็นสิ่งที่ดี” ถูกต้องหรือไม่ เพราะอะไร

13. ทำไมต้องมีคะแนนมาตรฐาน (Standard Score)

- a. เพราะคะแนนมาตรฐานจะใช้ในการวิเคราะห์สถิติขั้นสูงได้
- b. เพราะคะแนนมาตรฐานเป็นมาตรฐานเดียวกัน ใช้กันทั่วโลก
- c. เพราะคะแนนมาตรฐานจะเป็นคะแนนที่ใส่ลงไปโปรแกรม SPSS เพื่อจะได้วิเคราะห์สถิติขั้นต่อไปได้

d. เพราะคะแนนมาตรฐานเป็นคุณสมบัติหนึ่งของแบบวัดทางจิตวิทยาที่ได้

e. เพราะคะแนนมาตรฐานจะช่วยให้เปรียบเทียบคะแนนดิบระหว่างมาตรวัดที่ต่างกันได้

14. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้องเกี่ยวกับสหสัมพันธ์ (Correlation)

a. ยิ่งการกระจายมากขึ้น ค่าสหสัมพันธ์จะเข้าใกล้ศูนย์มากขึ้น

b. ยิ่งเก็บข้อมูลให้กระจาย ครอบคลุมลักษณะของประชากรหลากหลายประเภท ยิ่งทำให้ค่าสหสัมพันธ์ลดลง

c. ยิ่งความผิดพลาดมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) น้อยลง จะทำให้ค่าสหสัมพันธ์ลดลงเช่นกัน

d. ยิ่งพิสัยจำกัด (Restriction of Range) ยิ่งทำให้ค่าสหสัมพันธ์ลดลง

e. ยิ่งเก็บข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยเท่าไร ยิ่งทำให้ค่าสหสัมพันธ์ลดลง

15. ประโยชน์ของการวิเคราะห์ถดถอย (Regression) คืออะไร

16. ทำไมต้องมีการประมาณค่าเป็นช่วง (Confidence Interval) แทนที่จะเรียนแค่การทดสอบ

นัยสำคัญทางสถิติ (Statistical Significance) ก็พอ

17. ข้อมูลใดที่แผนภาพกระจัดกระจาย (Scatterplot) บอกได้ชัดเจน แต่ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson's Correlation) บอกไม่ได้

a. การบอกว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

b. ทิศทางของความสัมพันธ์

c. ขนาดของความสัมพันธ์

d. ความสัมพันธ์เชิงเส้นโค้ง

e. ความเที่ยงของตัวแปรทั้งสอง

18. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการวัดภาวะสันนิษฐาน (Construct)

a. ภาวะสันนิษฐานไม่ได้สามารถวัดได้โดยตรง

b. หากไม่มีวิธีการวัดภาวะสันนิษฐานใดแล้ว แสดงว่าภาวะสันนิษฐานนั้นไม่มีจริง

c. การรวบรวมหลักฐานจากพฤติกรรมหลายๆ ชนิดที่น่าจะวัดภาวะสันนิษฐานเดียวกัน อาจนำหลักฐานเหล่านี้มาสร้างเป็นแบบวัดทางจิตวิทยาเพื่อวัดภาวะสันนิษฐานดังกล่าวได้

d. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) เช่น การเต้นของหัวใจ ภาวะเหงื่อออก ก็สามารถนำมาใช้วัดภาวะสันนิษฐานได้

- e. ทุกข้อข้างบนถูกต้อง
19. ข้อใดไม่ถูกต้องในการบอกบทบาทของแบบวัดทางจิตวิทยา ที่จะไปเกี่ยวข้องกับการวัดภาวะ
สันนิษฐาน และการทำนายเกณฑ์ (Criterion) ที่ต้องการ
20. ค่าสุดโต่ง (Outlier) ส่งผลกระทบต่อประเมินคุณภาพแบบวัด
21. ข้อใดเป็นสิ่งที่ต้องระวังในการแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน
22. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง เมื่อมีกลุ่มหลากหลาย (Heterogeneous Group) ในการหาค่าสหสัมพันธ์
- a. ทำให้ความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น
 - b. ทำให้ความสัมพันธ์ลดลง
 - c. ทำให้ความสัมพันธ์เป็นศูนย์
 - d. ทำให้ความสัมพันธ์กลับทิศทาง
 - e. ทำให้ความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน
23. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง ในเรื่องการกระจายโค้งปกติและลักษณะของแบบวัดทางจิตวิทยาที่ดี
24. ข้อใดไม่ถูกต้อง ในการกล่าวถึงวิธีการสร้างมาตร (Scaling) ทั้งการให้ผู้ถูกประเมินเป็นศูนย์กลาง
(Subject-centered method) การให้สิ่งเร้าเป็นศูนย์กลาง (Stimulus-centered method) และการ
ให้การตอบสนองเป็นศูนย์กลาง (Response-centered method)
- a. การวิจัยเชิงบุคลิกภาพของมนุษย์ จะเป็นสร้างแบบวัดโดยให้ผู้ถูกประเมินเป็นศูนย์กลาง
 - b. การให้สิ่งเร้าเป็นศูนย์กลาง จะต้องมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาเกี่ยวข้อง
 - c. การให้การตอบสนองเป็นศูนย์กลาง แสดงว่าความแตกต่างของสิ่งเร้าสะท้อนให้เห็นถึง
ความแตกต่างระหว่างบุคคล และความแตกต่างระหว่างบุคคลจะสะท้อนให้เห็นถึงความ
แตกต่างของสิ่งเร้า
 - d. การสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติ ด้วยวิธีการประเมินแบบ Likert ถือเป็นให้ผู้ถูก
ประเมินเป็นศูนย์กลาง
 - e. สถิติการสร้างมาตรหลายมิติ (Multidimensional Scaling) สามารถประเมินใช้ในการ
สร้างมาตรโดยให้สิ่งเร้าเป็นศูนย์กลางได้
25. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของสถานการณ์ที่ต้องใช้แบบวัดอิงเกณฑ์
26. ตารางจัดรูปแบบข้อสอบ (Table of Specifications) มีประโยชน์อย่างไรในการสร้างแบบวัด
27. ข้อใดเป็นข้อเสียของการเปรียบเทียบคะแนนอิงกลุ่ม

- a. ทำให้ไม่ทราบว่ามีใครมีคะแนนสูงกว่าใคร
- b. ทำให้ไม่ทราบว่ามีคนน้อยกว่าคะแนนดังกล่าวจำนวนประมาณร้อยละเท่าไร
- c. ทำให้ไม่ทราบว่าการปฏิบัติโดยทั่วไปมีคะแนนเป็นอย่างไร
- d. ทำให้ไม่ทราบว่ามีคนที่ได้คะแนนต่างๆ มีลักษณะเป็นอย่างไร
- e. ทำให้ไม่สามารถนำคะแนนที่ได้มาช่วยในการตัดสินใจได้เลย

28. ข้อใดไม่ถูกต้องในการไม่ใช่ความแตกต่างระหว่างระหว่างผลงานสูงสุด (Maximal Performance) และผลงานโดยทั่วไป (Typical Performance)

- a. การแสดงออกในผลงานทั้งสองรูปแบบ มีความถี่ในการแสดงออกแตกต่างกัน
- b. บุคลิกภาพสามารถจัดอยู่ในผลงานโดยทั่วไป
- c. หากถามว่า "มีสถานการณ์หนึ่ง แล้วให้เลือกตอบว่า หากมีเวลาคิดไตร่ตรองก่อนทำแล้ว ท่านจะทำอย่างไร" ถือเป็นผลงานสูงสุด
- d. แบบวัดทางจิตวิทยาที่มีข้อถูกต้องอย่างชัดเจนมักจะเป็นผลงานสูงสุด
- e. ทุกทางเลือกที่กล่าวมาข้างต้นถูกต้อง

29. กระบวนการใดที่ไม่ควรทำในการคิดข้อคำถามในการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความก้าวร้าว (Aggression) ในเด็ก

- a. การคิดข้อคำถามด้วยผู้สร้างเพียงคนเดียว
- b. การสังเกตพฤติกรรมจากเด็ก
- c. การสัมภาษณ์พ่อแม่เด็ก
- d. การทบทวนว่ามาตรฐานวัดบุคลิกภาพดังกล่าว มีการวัดในอดีตเป็นอย่างไร
- e. การให้นักจิตวิทยาเด็กช่วยตอบคำถามว่าลักษณะความก้าวร้าวในเด็กเป็นอย่างไร

30. ข้อใดที่เป็นปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการสร้างข้อคำถาม

- a. การระมัดระวังไม่ให้ข้อคำถาม ต้องใช้ความสามารถในการอ่านสูง
- b. การระมัดระวังไม่ให้ข้อคำถามสะท้อนให้เห็นถึงอคติต่อผู้สูงอายุ
- c. การระมัดระวังไม่ให้ข้อคำถามที่เขียนออกมาสามารถตีความหมายได้หลากหลาย
- d. ข้อ a, b และ c ถูกต้อง
- e. ข้อ a, b และ c ไม่ถูกต้อง

31. ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert) มีบทบาทอย่างไรในการสร้างข้อคำถาม

32. การเก็บข้อมูลนำร่อง อาจแบ่งออกเป็นสองครั้งด้วยกัน ครั้งแรกเก็บข้อมูลสำหรับกลุ่มเล็ก ครั้งที่สองเก็บข้อมูลจำนวนมาก การเก็บข้อมูลนำร่องสองครั้งนี้แตกต่างกันอย่างไร
- การเก็บข้อมูลครั้งแรกเพื่อทดสอบว่าข้อคำถามมีอำนาจจำแนกอย่างไร การเก็บข้อมูลครั้งที่สองใช้ในการตรวจสอบความเที่ยง
 - การเก็บข้อมูลครั้งแรกใช้ในการตรวจสอบข้อผิดพลาดจากการเขียนข้อคำถาม การเก็บข้อมูลครั้งที่สองใช้ในการตรวจสอบคุณสมบัติของข้อคำถามเชิงตัวเลข
 - การเก็บข้อมูลครั้งแรกใช้เพื่อตรวจสอบข้อคำถามทุกแง่มุม การเก็บข้อมูลครั้งที่สองใช้เพื่อยืนยันผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลครั้งแรก
 - การเก็บข้อมูลครั้งแรกใช้เพื่อตรวจสอบข้อคำถามทุกแง่มุม การเก็บข้อมูลครั้งที่สองใช้เพื่อทดสอบอคติระหว่างเพศ
 - ไม่มีข้อใดถูกต้อง
33. การเปลี่ยนแปลงลักษณะของผู้ประเมิน (เช่น ลูกค้า เจ้านาย เพื่อนร่วมงาน) ที่ใช้ในการประเมินผลงาน ผลกระทบอะไรที่น่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด
- การเปลี่ยนกลุ่มผู้ประเมินส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานเปลี่ยนแปลงไป
 - การเปลี่ยนกลุ่มผู้ประเมินทำให้พฤติกรรมกลุ่มของพนักงานด้วยกันเปลี่ยนแปลงไป
 - ผู้ประเมินแต่ละกลุ่มจะมีโอกาสมองเห็นผลงานในมุมมองที่แตกต่างกัน
 - ผู้ประเมินแต่ละกลุ่มมีโอกาสรับรู้ข้อคำถามในแบบประเมินแตกต่างกัน
 - ผู้ประเมินแต่ละกลุ่มจะมีอคติในการประเมินให้คะแนนสูง (Leniency Effect) แตกต่างกันไป
34. ความเที่ยง (Reliability) แตกต่างจากความตรง (Validity) อย่างไร
35. หากเปลี่ยนแปลงลักษณะของสิ่งแวดล้อมไป เช่น ขณะที่เด็กทำข้อสอบมีครูมาดู และไม่มีครูมาดู จะส่งผลให้ความตรงเปลี่ยนแปลงอย่างไร
36. ข้อใดถูกต้องสำหรับความเที่ยงแบบวัดซ้ำ (Test-Retest Reliability)
37. ข้อใดเป็นลักษณะที่ไม่จำเป็นในการสร้างแบบวัดคู่ขนาน (Alternate Forms)
- จำนวนข้อคำถามทั้งสองฉบับจะต้องเท่ากัน
 - คะแนนของผู้ทดสอบสองครั้งจะต้องได้คะแนนใกล้เคียงกันมาก
 - ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดทั้งสองมีค่าสูงมาก

- d. เนื้อหาภายในข้อคำถามแทบจะไม่แตกต่างกัน แตกต่างเพียงการเรียงประโยค
- e. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนภายในแบบวัดทั้งสองจะต้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
38. ความยาวของแบบสอบถาม ส่งผลกระทบอะไรต่อค่าความเที่ยงและความตรงของแบบวัด
39. ค่าสถิติอะไรที่เป็นตัวบ่งชี้ขนาดความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามภายในแบบวัด
40. ข้อใดผิดสำหรับการวิเคราะห์หัดด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient)
- a. หากเพิ่มข้อคำถาม จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเพิ่มขึ้น
- b. หากข้อคำถามทั้งหมดที่มีอำนาจจำแนกสูง จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเพิ่มขึ้น
- c. หากเก็บกลุ่มตัวอย่างหลากหลาย จะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเพิ่มขึ้น
- d. ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูงจะหมายความว่าแบบวัดนั้นมีมิติเดียว (Unidimensionality)
- e. ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเป็นการบอกว่าข้อคำถามด้านในวัดไปในทางเดียวกันมากน้อยเพียงใด
41. ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสำคัญหรือไม่ ในแบบวัดที่เน้นการวัดภาวะสันนิษฐาน และแบบวัดที่เน้นการทำนายเกณฑ์
- a. ทั้งแบบวัดที่เน้นการวัดภาวะสันนิษฐานและการทำนายเกณฑ์จะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูง
- b. ทั้งแบบวัดที่เน้นการวัดภาวะสันนิษฐานและการทำนายเกณฑ์ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟามากนัก ควรคำนึงถึงคุณสมบัติอื่นมากกว่า
- c. หากเป็นแบบวัดที่เน้นการวัดภาวะสันนิษฐานควรมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูง แต่หากเป็นแบบวัดที่เน้นการทำนายเกณฑ์ไม่จำเป็นต้องเน้นค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
- d. หากเป็นแบบวัดที่เน้นการวัดภาวะสันนิษฐานไม่จำเป็นต้องมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูง แต่หากเป็นแบบวัดที่เน้นการทำนายเกณฑ์จำเป็นต้องมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาสูง
- e. ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาไม่สามารถคำนวณได้ในแบบวัดที่เน้นการวัดภาวะสันนิษฐานและแบบวัดที่เน้นการทำนายเกณฑ์
42. ความผิดพลาดมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) มีประโยชน์ในบริบทใด
- a. แบบวัด IQ: ต้องการดูว่านักเรียนคนหนึ่ง que เรียนซ้ำ มีคะแนน IQ เท่าไร
- b. แบบวัด IQ: ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน IQ ว่าสัมพันธ์กับผลการเรียนหรือไม่

- c. แบบวัด IQ: ต้องการดูว่าห้องเรียนใดห้องเรียนหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยของ IQ เท่าไร
 - d. แบบวัด EI: ต้องการดูว่าความสัมพันธ์ระหว่างมิติแต่ละมิติมีค่าเท่าไร
 - e. แบบวัด EI: ต้องการเปรียบเทียบว่าเพศใดที่มีค่า EI สูงกว่ากัน
43. ความเที่ยงสำหรับแบบวัดอิงเกณฑ์ ควรคำนึงถึงอะไร
44. ปัจจัยใดในตัวเลือกต่อไปนี้ที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อความเที่ยงสำหรับแบบวัดอิงเกณฑ์
45. ความตรงของแบบวัดตามนิยามของ Messick (1989) ดีกว่าความตรงตามนิยามดั้งเดิมอย่างไร
46. ข้อใดถูกต้องสำหรับความเที่ยงที่มีหลากหลายรูปแบบ (เช่น แบบวัดซ้ำ, แบบความสอดคล้องภายใน, แบบระหว่างผู้ประเมิน เป็นต้น)
- a. ความเที่ยงทุกตัวสามารถใช้แทนกันได้
 - b. สาเหตุที่ทำให้ความเที่ยงมีหลายรูปแบบ เนื่องจากว่าความผิดพลาดแบบสุ่มมีหลายรูปแบบ
 - c. ความเที่ยงแบบวัดซ้ำจะไม่สามารถสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าได้
 - d. หากหาค่าความเที่ยงแบบแบ่งครึ่ง (Split-Half Reliability) ทุกครั้งจะต้องมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ไม่ว่าจะแบ่งครึ่งแบบใดก็ตาม
 - e. ทุกข้อถูกต้อง
47. การให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากหลากหลายสาขาในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีประโยชน์อะไร
48. ตัวเลือกใด ที่แสดงให้เห็นถึงการพิจารณาถึงความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- a. การพิจารณาว่าผู้รับการทดสอบรับรู้ว่า แบบวัดนั้นเหมาะสมในการใช้คัดเลือกบุคลากรหรือไม่ ทำให้กระบวนการคัดเลือกยุติธรรมหรือไม่
 - b. การวิเคราะห์ว่าแบบวัดความเข้าใจบทบาทในการทำงานเป็นทีม (Team Role Test) มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบปรับตัวได้ดีตามทฤษฎีหรือไม่
 - c. การพิจารณาว่าแบบวัดความถนัดที่สร้างขึ้นมา ทำนายผลการเรียนได้หรือไม่ และดูว่ามีความตรงที่เปลี่ยนแปลง (Differential Validity) ตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่
 - d. การวิเคราะห์งานเพื่อตรวจสอบว่า KSAOs ใดที่เกี่ยวข้องกับผลงาน เพื่อมาสร้างชุดของแบบวัดคัดเลือกบุคลากร
 - e. มีตัวเลือกที่ถูกต้องมากกว่า 1 ตัวเลือก

49. ข้อใดเป็นประโยชน์ของสัดส่วนความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Ratio) ในการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา
50. ตัวเลือกใดเป็นวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาที่เหมาะสม
51. ทำไมผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีหลายคนในการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
52. ข้อใดผิด ในการกล่าวถึงกระบวนการให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- ควรมีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิก่อนประเมินแบบวัด
 - ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนจะต้องเก่งในเรื่องการวัดและการประเมินทางจิตวิทยา
 - สิ่งที่ต้องเตรียมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ นอกเหนือจากแบบวัด คือ กระดาษประเมิน เท่านั้น ที่จำเป็น
 - หากมีข้อใดที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างผู้ประเมินทั้งหมด ให้ผู้สร้างปรับข้อนั้นใหม่ก่อน แล้วนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไปได้เลย
 - มีข้อผิดมากกว่า 1 ข้อ
53. ข้อใดถูกต้อง ในเรื่องความตรงจากการรับรู้ (Face Validity)
54. ข้อใดไม่ได้เป็นตัวอย่าง ของความไม่สอดคล้องกันระหว่างเกณฑ์ (Criterion) แตกต่างจากสิ่งที่วัดเกณฑ์ (Criterion Measure)
55. ความบกพร่องในการวัดเกณฑ์ (Criterion Deficiency) และการเจือปนในการวัดเกณฑ์ (Criterion Contamination) แตกต่างกันอย่างไร
56. ข้อมูลที่ใช้ประเมินความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ จะพบว่า มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแผนกที่ต้องการน้อย สิ่งที่ต้องระวังในการประเมินความตรงเมื่อจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อย คืออะไร
- ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้มีค่าต่ำเกินจริง
 - ค่าสหสัมพันธ์จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ไม่เป็นค่าที่ทำนายค่าสหสัมพันธ์ของประชากรได้จริง
 - ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้มีโอกาสไม่ถึงระดับนัยสำคัญสูง
 - ข้อ a, b และ c ถูก
 - ข้อ a, b และ c ไม่ถูก

57. การปรับแก้จากการทำให้ลดลง (Correction of Attenuation) เป็นการปรับแก้ค่าสหสัมพันธ์เมื่อตัวแปรทำนาย และตัวแปรเกณฑ์มีความผิดพลาดแบบสุ่มอยู่ (Random Error) ในทางปฏิบัติควรปรับแก้อย่างไร

- a. ไม่ปรับแก้ทั้งตัวแปรทำนาย และตัวแปรเกณฑ์
- b. ปรับแก้ทั้งตัวแปรทำนาย และตัวแปรเกณฑ์
- c. ปรับแก้ตัวแปรทำนาย แต่ไม่ปรับแก้ตัวแปรเกณฑ์
- d. ไม่ปรับแก้ตัวแปรทำนาย แต่ปรับแก้ตัวแปรเกณฑ์
- e. ความเป็นจริง ตัวแปรทำนายจะไม่มีอคติเคลื่อนแบบสุ่มอยู่แล้ว

58. ภาวะพิสัยจำกัด (Restriction of Range) ไม่มีอิทธิพลต่อค่าอะไรบ้าง ในตัวเลือกต่อไปนี้

59. ตัวเลือกใด บอกความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ขั้นต้น (Intermediate Criteria) และเกณฑ์สูงสุด (Ultimate Criteria) ได้ชัดเจนที่สุดตามนิยาม

- a. เกณฑ์ขั้นต้นเป็นเกณฑ์ที่สามารถวัดได้ เกณฑ์สูงสุดไม่สามารถวัดได้
- b. เกณฑ์ขั้นต้นเป็นลักษณะที่ต้องการในเวลาอันสั้น เกณฑ์สูงสุดเป็นลักษณะที่ต้องการสูงสุด
- c. เกณฑ์ขั้นต้นเป็นลักษณะของเกณฑ์ที่เป็นเชิงปรนัย (Objective) เกณฑ์สูงสุดเป็นลักษณะของเกณฑ์เชิงอัตนัย (Subjective)
- d. เกณฑ์ขั้นต้นเป็นส่วนของเกณฑ์ที่ตัววัดเกณฑ์ไม่สามารถวัดได้ เกณฑ์สูงสุดเป็นส่วนที่ตัววัดเกณฑ์วัดเกินจากเกณฑ์ที่ได้ตั้งเอาไว้
- e. เกณฑ์ขั้นต้นเป็นลักษณะของผู้สมัครที่เข้ามา เกณฑ์สูงสุดเป็นลักษณะของผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว

60. ข้อใดถูกต้องที่สุดสำหรับกระบวนการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน

- a. กระบวนการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน เป็นการบอกว่าแบบวัดนั้น วัดในสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
- b. กระบวนการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน เป็นการตัดสินใจว่า แบบวัดนั้นมีปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้แบบวัดไม่มีความตรง
- c. กระบวนการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน เป็นการบอกว่าปัจจัยใด ทำให้คะแนนของแบบวัดเปลี่ยนแปลงไป

d. กระบวนการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน เป็นการบอกว่าคะแนนที่ได้นั้นสามารถนำไปจัดการด้วยกระบวนการทางสถิติต่อได้อย่างไร

e. กระบวนการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน เป็นแสดงหลักฐานสนับสนุนว่าคะแนนของแบบวัดนั้นน่าจะแปลความหมายได้ในสิ่งที่ต้องการอย่างน้อยเพียงใด

61. ตัวเลือกใดไม่ใช่การทดสอบความตรงในการสัมพันธ์กับภาวะสันนิษฐานอื่นตามทฤษฎี (Nomological Validity)

62. ความแปรปรวนจากวิธีการวัด (Method Variance) ในเมทริกซ์ลักษณะหลากหลายวิธีหลาย (Multi-trait Multi-method Matrix) คืออะไร

63. การที่แบบวัดพบหลักฐานว่ามีความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) แต่ไม่พบหลักฐานว่ามีความตรงเชิงลู่เข้า (Convergent Validity) สามารถแปลความหมายได้อย่างไร

a. แบบวัดสามารถจำแนกคนเป็นกลุ่มๆ ได้ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าแต่ละกลุ่มนั้นเหมือนกันอย่างไร

b. แบบวัดสามารถแปลความหมายได้หลายแง่มุม แต่ไม่สามารถสรุปเป็นหนึ่งเดียวกันได้

c. แบบวัดมีคุณภาพในการบอกความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้าได้

d. แบบวัดสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ แต่ไม่สามารถแยกแยะออกจากภาวะสันนิษฐานอื่นที่คาดว่าจะแตกต่างได้

e. แบบวัดไม่ได้วัดเหมือนกับสิ่งที่คาดว่าจะไม่สัมพันธ์กัน แต่ก็บอกไม่ได้ว่าวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดหรือไม่

64. ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) คืออะไร

a. หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถาม

b. หาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรหลายตัวพร้อมกัน

c. หาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่บอกว่าจะอะไรที่ทำให้ผู้ที่ได้รับการทดสอบ ตอบข้อคำถามเหล่านั้น

d. วิเคราะห์ว่าข้อคำถามใด ที่น่าจะวัดในสิ่งๆ เดียวกัน

e. ไม่มีตัวเลือกใดถูก

65. ความตรงในการจัดกระทำด้วยการทดลอง (Experimental Manipulation) จำเป็นในการทดสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐานหรือไม่ เพราะอะไร

66. ข้อใดถูกต้องที่สุด ในการบอกสาเหตุว่าทำไมต้องใส่ใจนิยามในการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยา

- a. เพราะการเขียนนิยามที่กระชับ จะส่งผลให้แบบทดสอบที่ได้ชัดเจนมากขึ้น
- b. เพราะนิยามที่ดี ผู้ที่ตอบแบบวัดดังกล่าว จะรู้ว่าแบบวัดนั้นกำลังวัดอะไรอยู่
- c. เพราะนิยามเป็นสิ่งที่บอกว่า แบบวัดนั้นวัดอะไร การดูแลชื่อแบบวัดไม่ได้บอกอะไร
- d. เพราะนิยามเป็นสิ่งที่บอกได้ว่าคุณภาพของแบบวัดจะเป็นอย่างไร
- e. เพราะนิยามสามารถนำมาสร้างเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการได้

67. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ในการบอกปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความยากง่ายข้อ

- a. อานาจจำแนกไม่ได้มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความยากง่ายข้อ
- b. ความยากง่ายจะไม่เปลี่ยนแปลง แม้เปลี่ยนแปลงกลุ่มตัวอย่าง
- c. ข้อสอบที่ยาก หมายถึง ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายเฉลี่ยสูง
- d. ความยากง่ายเปลี่ยนแปลงตามตัวลอง
- e. ความยากง่ายที่เหมาะสมเปลี่ยนแปลงตามจำนวนตัวเลือกที่อยู่ในข้อคำถามแบบให้เลือก (Multiple Choice)

68. ทำไมต้องมีข้อที่มีความยากง่ายใกล้เคียง 1.00 อยู่ในแบบวัด

- a. ข้อนั้นจะเป็นข้อที่สามารถจำแนกคนได้ดีที่สุด
- b. ข้อนั้นจะส่งผลให้ความเที่ยงของแบบวัดเพิ่มขึ้นอย่างมาก
- c. ข้อนั้นสามารถคัดคนที่เก่งมากออกมาได้
- d. ข้อ a, b, และ c ถูกต้อง
- e. ข้อ a, b, และ c ไม่ถูกต้อง

69. ทำไมจึงต้องข้อที่มีอำนาจจำแนกสูง อยู่ในแบบวัดต่อไป

70. แบบวัดอิงเกณฑ์และแบบวัดอิงกลุ่ม ควรมีการคัดเลือกข้อคำถามแตกต่างกันอย่างไร

- a. แบบวัดอิงเกณฑ์คัดข้อคำถามที่แบ่งแยกระหว่างผู้เชี่ยวชาญ และผู้ไม่เชี่ยวชาญได้ ส่วนแบบวัดอิงกลุ่มต้องการข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์ระหว่างข้อและคะแนนรวมสูง
- b. แบบวัดอิงเกณฑ์คัดข้อยากมาก ๆ ไว้ในแบบวัด ส่วนแบบวัดอิงกลุ่มควรคัดข้อที่มีความยากง่ายปานกลาง

- c. แบบวัดอิงเกณฑ์สนใจสัดส่วนการตอบได้ที่แตกต่างกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญ และผู้ไม่
เชี่ยวชาญ ส่วนแบบวัดอิงกลุ่มสนใจสัดส่วนการตอบได้ต่างๆ (คัดข้อยาก)
- d. แบบวัดอิงเกณฑ์สนใจการแบ่งแยกด้วยความยากรายข้อเป็นหลัก ส่วนแบบวัดอิงกลุ่มเน้น
การแบ่งแยกด้วยอำนาจจำแนก
- e. แบบวัดอิงเกณฑ์ใช้ข้อที่เป็นการวัดความสามารถ มีข้อถูกผิดชัดเจน ส่วนแบบวัดอิงกลุ่ม
ใช้ข้อที่เป็นลักษณะการประเมิน (Rating Scale)

71. การอิงเกณฑ์ภายนอก (External Criteria) และการอิงเกณฑ์ภายใน (Internal Criteria) ในการหา
อำนาจจำแนก (Item Differentiation) ได้ผลอย่างไร

- a. การอิงเกณฑ์ภายนอกและการอิงเกณฑ์ภายใน จะเน้นทำให้ความเที่ยงเพิ่มขึ้น
- b. การอิงเกณฑ์ภายนอกจะเน้นการเพิ่มความเที่ยง ส่วนการอิงเกณฑ์ภายในจะเน้นการเพิ่ม
ความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related Validity)
- c. การอิงเกณฑ์ภายนอกจะเน้นการเพิ่มความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ ส่วนการอิงเกณฑ์
ภายในจะเน้นเพิ่มความเที่ยง
- d. การอิงเกณฑ์ภายนอกจะเน้นการเพิ่มความตรงเชิงทำนาย (Predictive Validity) ส่วนการ
อิงเกณฑ์ภายในจะเน้นการเพิ่มความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)
- e. การอิงเกณฑ์ภายนอกจะเน้นการครอบคลุมเนื้อหาในนิยาม ส่วนการอิงเกณฑ์ภายในจะ
เน้นการเจาะจงเพียงเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่ง

72. ในการวิเคราะห์ว่า ข้อคำถามใดที่สามารถแบ่งแยกระหว่างกลุ่มคนที่ได้คะแนนรวมสูงและกลุ่มคน
ที่ได้คะแนนรวมต่ำได้ หรือที่เรียกว่า “การวิเคราะห์กลุ่มสูงกลุ่มต่ำ” ข้อใดผิด

73. ความยากรายข้อและอำนาจจำแนกเกี่ยวข้องกันอย่างไร

- a. ไม่มีความสัมพันธ์กัน
- b. ยิ่งข้อยาก ยิ่งจะมีอำนาจจำแนกสูง
- c. ยิ่งข้อง่าย ยิ่งจะมีอำนาจจำแนกสูง
- d. ความยากรายข้อสัมพันธ์กับอำนาจจำแนกเป็นเชิงเส้นโค้ง
- e. ไม่มีตัวเลือกใดข้างต้นถูกต้อง

74. การหาความสัมพันธ์ระหว่างการตอบตัวลวง (Distracters) และคะแนนรวม (Total Score) มี
ประโยชน์อะไร

75. ตัวเลือกใดต่อไปนี้เป็นลักษณะตัวลวง (Distracters) ที่ดี
76. ความตรง (Validity) และอรรถประโยชน์ (Utility) ของแบบวัดทางจิตวิทยา เกี่ยวข้องกันอย่างไร
77. หากต้องการตัดสินว่า “ควรจะต้องตั้งมาตรฐานในการให้เกรด A วิชาการวัดและการทดสอบทางจิตวิทยาอย่างไร” ควรเปลี่ยนคำถามนี้ออกเป็นรูปแบบอย่างไร ถึงจะสามารถหามาตรฐานในการตัดสินได้
- คนที่ได้คะแนนสูงสุดในเกรด A ควรจะมีลักษณะอย่างไร
 - คนที่แย่ที่สุดในคนที่ได้เกรด A ควรจะมีลักษณะอย่างไร
 - คนที่ได้เกรด A วิชานี้ทั้งหมดโดยภาพรวมแล้ว ควรจะมีลักษณะอย่างไร
 - คนที่ไม่ได้เกรด A วิชานี้ทั้งหมดโดยภาพรวมแล้ว ควรจะมีลักษณะอย่างไร
 - ไม่ต้องเปลี่ยนคำถาม ก็สามารถสร้างมาตรฐานที่ดีได้แล้ว
78. ข้อใดต่อไปนี้เป็นปัจจัยที่ทำให้การหามาตรฐานด้วยวิธีของ Angoff มีคุณภาพต่ำลง
79. ประโยชน์ในข้อใดที่สำคัญที่สุด ที่วิธีการตัดสินใจผสมประจักษ์ (Judgment/Empirical Method) มี แต่วิธีการตัดสินใจ (Judgment Method) หรือวิธีเชิงประจักษ์ผสมการตัดสินใจ (Empirical/Judgmental Method) ไม่มี คืออะไร
80. หากใช้วิธีเชิงประจักษ์ผสมตัดสินใจ (Empirical/Judgmental Method) จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญชี้ว่าผู้ใดเป็นผู้ที่ดี ประสบความสำเร็จ เปรียบเทียบกับผู้ใดที่ไม่ดี ไม่ประสบความสำเร็จ แล้วหาจุดตัดระหว่างสองกลุ่ม จุดตัดจะต้องเป็นอย่างไร ถึงดีที่สุด
81. ข้อใดไม่ใช่สิ่งที่ได้จากงานของ Taylor และ Russell (1939) ในการกล่าวถึงอรรถประโยชน์ของแบบวัด (Test Utility)
- ความตรงของแบบวัดและอรรถประโยชน์ของแบบวัดไม่เกี่ยวข้องกัน
 - หากสัดส่วนการรับเข้าสูง (จำนวนรับเข้าและจำนวนผู้สมัครใกล้เคียงกัน) แบบวัดจะมีอรรถประโยชน์น้อย
 - หากสัดส่วนการรับเข้าน้อย (คนแข่งขันกันสูง) แบบวัดจะมีอรรถประโยชน์มาก
 - แบบวัดที่มีค่าความตรงน้อย อาจมีอรรถประโยชน์จากแบบวัดนั้นก็ได้
 - ทุกข้อข้างต้นถูกต้องตามงานของ Taylor และ Russell (1939)
82. ข้อใดถูกต้อง ในเรื่องปัจจัยของผู้ประเมิน (Test Examiner) การใช้แบบวัดที่ประเมินรายบุคคล
83. การประเมิน (Assessment) แตกต่างจากการวัด (Measurement) อย่างไร

84. ความคุ้มค่า (Effectiveness) คืออะไร ในบริบทของการวัดและการประเมินทางจิตวิทยา
85. ในปี ค.ศ. 1988 รัฐสภาของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ห้ามการใช้เครื่องจับเท็จ (Polygraph) ในการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน และห้ามการใช้เครื่องจับเท็จในการลงโทษหรือไล่ออก ข้อใดต่อไปนี้เป็นเหตุผลการห้ามใช้เครื่องจับเท็จในการคัดเลือกบุคลากร
86. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสัญญาณถึงสภาวะทางอารมณ์ของผู้สอบ ที่มีผลต่อการทดสอบ
87. การปรับแก้คะแนนตามโอกาสการเดา (Correction of Guessing) มีพื้นฐานอยู่ที่ข้อความในตัวเลือกใด
88. ข้อใดถูกต้องสำหรับข้อคำถามเป็นแบบการบังคับเลือก (Forced-choice ranking) ในการวัดบุคลิกภาพ
- การกระจายของมาตรวัดแบบบังคับเลือกจะสูงกว่าการวัดบุคลิกภาพโดยตอบแบบประเมินค่า (Rating Scale)
 - การตอบแบบบังคับเลือกสามารถป้องกันการโกง (Faking) ได้ดี ขณะที่การตอบแบบประเมินค่า ไม่สามารถป้องกันการโกงได้
 - การตอบแบบบังคับเลือกสามารถป้องกันการโกงได้แค่บางส่วน ขณะที่การตอบแบบประเมินค่ามีโอกาสในการโกงการตอบได้สูงกว่า
 - การตอบแบบบังคับเลือกสามารถประเมินบุคลิกภาพได้เพียงด้านเดียว
 - ไม่มีข้อใดถูกต้อง
89. การเรียนพิเศษ เพื่อเตรียมตัวมาทดสอบ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการวัดหรือไม่ อย่างไร
90. ความเชี่ยวชาญในการทำแบบทดสอบ (Test Sophistication) เป็นปัจจัยที่ทำให้ความตรงลดลงได้อย่างไร
- ทำให้ผู้ที่เชี่ยวชาญในการสอบมีความรู้ในวิชานั้นมากขึ้น
 - ผู้เชี่ยวชาญในการสอบจะใช้เวลาในการสอบเร็วกว่าผู้ไม่เชี่ยวชาญ
 - มีอิทธิพลให้ผู้เชี่ยวชาญในการตอบ สับสนกับความรู้อื่น
 - ผู้เชี่ยวชาญจะมีโอกาสในการทบทวนความรู้ในวิชานั้นมากกว่าผู้ไม่เชี่ยวชาญ
 - มีอิทธิพลทำให้ความแตกต่างไม่ได้เกิดจากความรู้ที่แตกต่างกัน
91. ก่อนให้ผู้สอบทำแบบทดสอบทุกชนิด จะต้องมีการคำอธิบายก่อนการใช้แบบวัด คำอธิบายเหล่านี้มีความสำคัญอย่างไร

- a. ทำให้ผู้ตอบรับทราบวิธีการตอบ
- b. ทำให้ผู้ตอบรู้ว่าข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ทำอะไร
- c. ทำให้ผู้ตอบรู้ว่าข้อมูลที่เขาตอบ จะถูกเก็บอย่างไร
- d. ทำให้ผู้ตอบรู้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือผู้รับผิดชอบในการทดสอบนี้ คือใคร
- e. ถูกทุกข้อ

92. ข้อใดเป็นการแสดงถึงการควบคุมมาตรฐาน (Standardize) ในการวัด

93. ข้อใดไม่ได้เป็นข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดแบบทดสอบ

- a. ทำให้ควบคุมเวลาในการตอบได้เท่ากัน
- b. ทำให้ความตรงของแบบทดสอบสูงขึ้น
- c. ทำให้มีการให้คะแนนได้ไม่ผิดพลาด
- d. ทำให้ใช้เทคนิคบางอย่างที่การสอบแบบกระดาษไม่สามารถทำได้
- e. ทำให้สามารถรายงานผลสอบได้ทันที หลังจากที่ได้ตอบเสร็จแล้ว

94. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลต่อค่าความตรงในการทำนายเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร

95. ข้อใดต่อไปนี้ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความตรงของแบบวัด

- a. การเปลี่ยนข้อคำถามให้ยากมากขึ้น
- b. การเปลี่ยนวัตถุประสงค์ของแบบวัดจากการใช้ในการวิจัย เป็นใช้ในการคัดเลือกบุคคลากร
- c. การเพิ่มจำนวนข้อคำถาม
- d. การเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล
- e. ทุกข้อส่งผลกระทบต่อความตรงของแบบวัด

96. รูปแบบของข้อคำถาม (เช่น ถูก-ผิด, การเลือกตอบ, การเติมคำตอบ, การเขียนเรียงความ) มีผลกระทบต่อคุณภาพของแบบวัดอย่างไร

97. ทำไมต้องมีสถิติที่ชื่อว่าความตรงที่เพิ่มขึ้น (Incremental Validity)

- a. เนื่องจากต้องการทดสอบว่าแบบวัดนั้นทำนายเกณฑ์ได้หรือไม่
- b. เนื่องจากต้องการทดสอบว่าแบบวัดนั้นช่วยเพิ่มหลักฐานของความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานหรือไม่

- c. เนื่องจากต้องการทดสอบว่าแบบวัดนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาเพิ่มเติมจากการประเมินด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่
- d. เนื่องจากต้องการทดสอบว่าแบบวัดนั้นมีความแปรปรวนที่เกิดขึ้นจากการวัด (Method Variance) เพิ่มขึ้นหรือไม่
- e. เนื่องจากต้องการทดสอบว่าแบบวัดนั้นสามารถทำนายได้เพิ่มเติมจากแบบวัดที่มีอยู่เดิมได้หรือไม่

98. ข้อใดไม่ถูกต้อง ในเรื่องวิธีการตรวจสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน

- a. หากจะใช้พัฒนาการ (Developmental Changes) ในการตรวจสอบ จะต้องมียุทธศาสตร์ ความตรงตามภาวะสันนิษฐานอื่นมาเพิ่มเติม
- b. หากจะใช้พัฒนาการในการตรวจสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน จะต้องกล่าวได้ว่า อายุจะต้องทำให้ภาวะสันนิษฐานนั้นแตกต่างอย่างชัดเจน
- c. การใช้กลุ่มที่แตกต่าง (Contrasted Group) จะสามารถเป็นหลักฐานหนึ่งทีเพียงพอในการตอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน
- d. การใช้กลุ่มที่แตกต่าง จะต้องมียุทธศาสตร์สนับสนุนว่ากลุ่มทั้งสองแตกต่างตามภาวะสันนิษฐานที่สนใจ
- e. การหาความสัมพันธ์กับภาวะสันนิษฐานอื่น อาจจะสามารถมองได้ว่าภาวะสันนิษฐานนั้นเป็นเหตุเป็นผล หรือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นร่วมกัน กับภาวะสันนิษฐานที่สนใจอยู่ในปัจจุบัน

99. ความตรงชนิดใดที่สำคัญที่สุดสำหรับการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- a. ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- b. ความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related Validity)
- c. ความตรงตามภาวะสันนิษฐาน (Construct Validity)
- d. ความตรงในการรับรู้ของผู้ตอบ (Face Validity)
- e. ความตรงที่เพิ่มขึ้น (Incremental Validity)

100. การคัดเลือกเป็นกลุ่ม (Banding) ในการคัดคนเข้าทำงาน มีหลักพื้นฐานคืออะไร

- a. แบบวัดดังกล่าวอาจไม่มีความตรงในการทำนาย จึงจะต้องมีการคัดเลือกเป็นกลุ่มเข้ามา
- b. การตอบของกลุ่มตัวอย่าง อาจจะไม่สะท้อนถึงผลการปฏิบัติงานในอนาคต

- c. แบบวัดดังกล่าว อาจมีความตรงที่เปลี่ยนแปลง (Differential Validity) ที่เปลี่ยนแปลงตามกลุ่มตัวอย่าง
- d. คนที่อยู่ใกล้เคียงกับจุดตัด อาจมีความสามารถเท่ากัน จึงน่าจะคัดเลือกมาพร้อมกันแล้ว ใช้วิธีการอื่นในการประเมินเพิ่มเติม
- e. เนื่องจากแบบวัดที่ใช้การทำนายผู้สมัครเข้าทำงาน ไม่ได้สนใจความตรงตามภาวะสันนิษฐาน วิธีการนี้จึงสร้างขึ้นเพื่อแก้ไขจุดนี้

ตอนที่ 2

จงตอบว่าข้อความแต่ละข้อความจากทั้งสี่ข้อความในแต่ละข้อนั้น ถูกหรือผิด โดยทำเครื่องหมาย (x) ในข้อความที่คิดว่าถูก หากสามารถตอบได้ถูกต้อง 3 ข้อความ จะได้ คะแนน 1 คะแนน หากสามารถตอบได้ถูกต้อง 4 ข้อความ จะได้ 2 คะแนน (หมายเหตุ ข้อความทั้ง 4 ข้อ อาจจะถูกต้อง หรือผิดหมดก็ได้)

1. โรงเรียนหนึ่ง ได้ตั้งโปรแกรมพัฒนาอัจฉริยภาพขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่สติปัญญาเลิศได้พัฒนาตนเองจนถึงศักยภาพ ลักษณะโปรแกรมจะเป็นการฝึกให้นักเรียนคิด โดยครูเป็นผู้เอื้อให้นักเรียนเกิดการคิด (Facilitator) โดยทางโรงเรียนต้องการนักเรียนที่เข้าในโปรแกรมอัจฉริยภาพนี้ จะต้องสามารถปรับตัวเข้ากับระบบการเรียนในโปรแกรมนี้ได้เร็ว ครูผู้รับผิดชอบโครงการจึงตั้งเกณฑ์ในการคัดเลือกโดยดูจากผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) เกิน 3.5 ขึ้นไป อย่างไรก็ตาม เกณฑ์นี้ก็ถูกตั้งคำถามว่า ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมนี้ เป็นผลการเรียนแบบสอนหน้าชั้น (Lecture)
 - a. เกณฑ์ คือ ความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน
 - b. ตัวแปรทำนาย คือ ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับระบบการเรียน
 - c. หากมีการตรวจสอบความตรงในการทำนาย (Predictive Validity) น่าจะมีค่าสูง เพราะตัวแปรทำนายและเกณฑ์สอดคล้องกัน
 - d. ในการสร้างเกณฑ์ ควรพิจารณาจากเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident) ของนักเรียนที่ปรับตัวได้ เพื่อดูว่าน่าจะใช้ตัวแปรทำนายอะไรบ้างในการทำนายเกณฑ์
2. ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ทางคณะจิตวิทยาจะต้องให้น้ำหนักต่อวิธีการคัดเลือกต่างๆ ตั้งแต่ ข้อสอบเอนทรานซ์ (O-NET หรือ A-NET ซึ่งเป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน) การสัมภาษณ์ ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา เพื่อทำนายว่านิสิตสามารถเรียนในหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาจิตวิทยาได้ดีหรือไม่

- a. การให้น้ำหนักวิธีการคัดเลือกต่างๆ จะตัดสินจากความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน
 - b. หากคณะจิตวิทยา สามารถตรวจสอบคะแนนเอนทรานซ์เก่า มาหาความสัมพันธ์กับผลการเรียนในปัจจุบันในนิสิตชั้นปี 3 จะไม่ถือว่าไม่หลักฐานความตรงเชิงทำนาย เพราะไม่ได้วัดจากผู้สมัครใหม่
 - c. หากเปลี่ยนเกณฑ์ เป็นความซับซ้อนของการทำโครงการทางจิตวิทยา (Senior Project) น้ำหนักของตัวแปรทำนายจะไม่เปลี่ยนแปลง
 - d. หากเพิ่มตัวแปรทำนายใหม่ขึ้นมา คือ แบบวัดความถนัดด้านการเรียน (Academic Aptitude Test) จะต้องดูว่ามีความตรงที่เพิ่มขึ้น (Incremental Validity) จากแบบวัดเดิมเท่าไร
3. ครูอินทร์ได้ทดสอบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่อยู่ในห้องคิง จะมีคะแนนเอนทรานซ์สูงเปรียบเทียบกับห้องอื่น ทั้งวิชาเลข ภาษาอังกฤษ ไทย และสังคม
- a. ในการเปรียบเทียบจะใช้สถิติแบบการทดสอบที หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวน
 - b. ความแตกต่างระหว่างคะแนนเอนทรานซ์ของนักเรียนห้องคิงและนักเรียนห้องธรรมดา จะมีขนาดเท่ากันทุกวิชา
 - c. การที่นักเรียนอยู่ห้องคิงทำให้คะแนนเอนทรานซ์สูงขึ้น
 - d. ในการเพิ่มคะแนนสอบเอนทรานซ์ของโรงเรียน ควรสอนห้องอื่นด้วยวิธีการสอนแบบห้องคิง

4. มาตรวัดระยะห่างทางสังคม (Bogardus, 1926) เป็นมาตรวัดความเต็มใจที่จะให้บุคคลในสมาชิกทางสังคมกลุ่มอื่น (เช่น คนผิวดำ) เข้าอยู่ในกลุ่มต่างๆ โดยการตอบว่ายอมรับให้อยู่ในข้อที่ใกล้ขึ้นนั้น จะต้องผ่านเกณฑ์ข้อใดๆ ทั้งหมดมาก่อน ตัวอย่างข้อคำถามเป็นดังนี้

ฉันยอมรับให้ (คนผิวดำ) เป็นญาติพี่น้องกันได้ (คะแนน 1.00)

ฉันยอมรับให้ (คนผิวดำ) เป็นเพื่อนสนิทได้ (คะแนน 2.00)

ฉันยอมรับให้ (คนผิวดำ) มีบ้านในระแวกใกล้เคียงกับฉันได้ (คะแนน 3.00)

ฉันยอมรับให้ (คนผิวดำ) เป็นเพื่อนร่วมอาชีพได้ (คะแนน 4.00)

ฉันยอมรับให้ (คนผิวดำ) อยู่ในประเทศของท่านได้ (คะแนน 5.00)

ฉันยอมรับให้ (คนผิวดำ) มาเยี่ยมในประเทศของท่านได้ (คะแนน 6.00)

ฉันต้องการให้ (คนผิวดำ) ไม่เกี่ยวข้องกับประเทศของฉันเลย (คะแนน 7.00)

- a. มาตรวัดนี้เป็นมาตรวัดที่เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้า หรือให้สิ่งเร้าเป็นศูนย์กลาง (Stimuli-centered method)
 - b. คะแนนจากมาตรวัดนี้ควรจะทำนายพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ที่ได้รับการประเมินต่อสมาชิกทางสังคมกลุ่มอื่น (เช่น คนผิวดำ) ที่กล่าวถึงในมาตรวัดได้
 - c. หากท่านต้องการนำมาตรวัดนี้ไปวัดระยะห่างทางสังคมในปัจจุบัน ให้ตรวจสอบว่าการแปลสอดคล้องกับมาตรวัดเดิมหรือไม่ (มาตรเดิมเป็นภาษาอังกฤษ) จากนั้นจึงนำมาตรวัดนี้ไปใช้ จะทำให้คะแนนที่ได้จากมาตรวัดนี้ แทนอคติทางสังคม
 - d. หากไม่มีลักษณะการอาศัยอยู่ตามความเป็นจริงว่าสมาชิกกลุ่มอื่น (เช่น คนผิวดำ) ที่กล่าวถึงในมาตรวัดอยู่ที่ใดในชีวิตของเขา กับคะแนนที่ได้ จะถือว่าไม่มีความตรงตามภาวะสันนิษฐาน
5. กรมขนส่งทางบก ต้องการสร้างวิธีการประเมินเพื่อให้ใบอนุญาตในการขับขี่ขึ้นมา วัดอุปสรรคเพื่อต้องการให้ผู้ขับขี่รถ จะต้องมีความรู้ทางด้านกฎหมายต่าง ๆ ในการขับขี่รถยนต์ รวมถึงวิธีการขับขี่ที่ดี ก่อนที่จะขับขี่รถในสภาพความเป็นจริง
- a. ลักษณะที่สำคัญของวิธีการประเมินนี้ คือ จะต้องมีความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องความรู้ทางกฎหมายต่าง ๆ ในการขับขี่รถยนต์ และวิธีการขับขี่ที่ดี
 - b. ลักษณะของข้อคำถาม ควรจำแนกระหว่างผู้ที่ขับขี่รถได้เก่ง และผู้ที่ขับขี่รถไม่เก่งออกจากกันได้
 - c. ควรมีการปรับเกณฑ์ความยากให้มากขึ้น หากมีจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้น
 - d. ในการคัดเลือก ควรจะใช้วิธีการคัดเลือกด้วยการขับขี่จริง ในถนนจริงเท่านั้น ถึงจะครอบคลุมการวัดวัดอุปสรรคทั้งหมด
6. นายสมปองต้องการสร้างแบบวัดเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานการทำความสะอาด ที่จ้างมาจากบริษัททำความสะอาดแห่งหนึ่งมาทำความสะอาดในที่ทำงานของท่าน ลักษณะการทำงาน คือ

บริษัทจะส่งภารโรงประมาณ 4 คน มาทำงานในที่ทำงานของท่านตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ผลการประเมินจากแบบวัดนี้มีผลในการตัดสินใจต่อสัญญาหรือไม่ต่อสัญญาบริษัทดังกล่าว

- a. นายสมปองควรวชี้ให้เห็นชัดก่อนว่า ผลการปฏิบัติงาน คืออะไร
- b. แบบวัดดังกล่าวไม่ควรใช้ในการประเมินภารโรง น่าจะประเมินผลการทำงานในภาพรวมของภารโรงทั้งหมดมากกว่า
- c. การหาจุดตัดของแบบวัดในการประเมินผลงานนั้น ควรจะใช้วิธีการตัดสิน (Judgmental Method) หรือวิธีการตัดสินผสมเชิงประจักษ์ ในการสร้างจุดตัด (Judgmental/Empirical Method)
- d. ควรจะมีการกำหนดจุดตัด ก่อนที่จะใช้แบบวัดในการประเมินจริง

7. นางสาวสายฤดีนำข้อสอบวิชาทางจิตวิทยาที่มีจำนวน 200 ข้อมาวิเคราะห์ พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาขนาด .91 นางสาวสายฤดีจึงวิเคราะห์ข้อคำถามต่อ พบว่าข้อคำถามจำนวนมาก มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวมข้อที่เหลือ (Corrected Item-Total Correlation; CITC) ต่ำกว่า .20 จึงตัดข้อคำถามที่มีค่า CITC ต่ำที่สุดออกไปทีละข้อ จนกระทั่งข้อที่เหลือทั้งหมดมีค่า CITC สูงกว่า .20 พบว่ามีข้อที่เหลือ 75 ข้อ ยังมีค่าความเที่ยงเท่าเดิม แต่ว่าเนื้อหาในช่วงสามคาบสุดท้ายของวิชาเรียนถูกคัดออกไปทั้งหมด

- a. การที่ช่วงสามคาบสุดท้ายไม่อยู่ในข้อสอบ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- b. การตัดข้อคำถามที่มีค่า CITC ต่ำออก เป็นการทำให้ข้อคำถามภายในแบบวัดดังกล่าวมีแนวโน้มจะวัดในสิ่งเดียวกันมากขึ้น
- c. จำนวน 75 ข้อที่เหลือนั้น มีจำนวนข้อสอบเยอะเกินไปที่จะเป็นข้อสอบวิชาทางจิตวิทยา
- d. หากต้องการใช้ข้อสอบนี้เป็นข้อสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Exam) ของนิสิตจิตวิทยาปริญญาตรี ควรจะให้ความสำคัญกับความตรงเชิงเนื้อหาสูงสุด

8. ในการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง นิสิตคนหนึ่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (อาจารย์ภายในคณะ) 5 คน ประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เกณฑ์ที่จะคัดเลือกข้อคำถามเข้าไปใช้ในขั้นตอนนี้ต่อไป คือ 3 ใน 5 คน ในการประเมินข้อคำถามหนึ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คนให้ความคิดเห็นว่ข้อนั้นไม่สมควรจัดอยู่ในแบบวัดบุคลิกภาพดังกล่าว แต่ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คนให้ความคิดเห็นว่ข้อนั้นสมควรอยู่ในแบบวัดบุคลิกภาพดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นิสิตคนนั้น พร้อมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาของ

เขา เห็นว่าข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญในการนิยามภาวะสันนิษฐาน เพราะถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ สำคัญของนิยามดังกล่าว

- a. สิ่งที่สำคัญที่สุดในการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพ คือ ความตรงตามภาวะสันนิษฐาน
- b. ความตรงเชิงเนื้อหาเป็นหลักฐานที่จำเป็น และขาดไม่ได้ในการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพ
- c. นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาควรเลือกข้อคำถามนั้นเข้าไปในแบบวัดขั้นต่อไป
- d. นิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาต้องหาหลักฐานความตรงเพิ่มเติม นอกเหนือจากความตรงเชิงเนื้อหา

9. บริษัทหนึ่งได้สร้างแบบทดสอบการใช้ข้อมูลอัตชีวประวัติแบบถ่วงน้ำหนัก (Biodata) ขึ้นมา ซึ่ง แบบวัดนี้เป็นการนำข้อมูลอัตชีวประวัติทั้งหมดจากไบสมัคร รวมถึงอัตชีวประวัติที่ทางบริษัทคิด ขึ้นเอง มาทำนายผลการปฏิบัติงาน ข้อมูลอัตชีวประวัติใดที่สามารถทำนายได้ จะเก็บข้อมูลนั้นมา ถามในการคัดเลือก และสร้างเป็นสมการทำนายคะแนนผลการปฏิบัติงานขึ้นมา บริษัทในเครืออีก บริษัทหนึ่งเห็นว่าบริษัทนี้ ได้ใช้วิธีการวัดนี้แล้วประสบความสำเร็จ จึงมาตรวจวัดทั้งหมด และวิธีการ แปลคะแนน มาใช้ในการคัดเลือกในบริษัทของตนในตำแหน่งงานที่ใกล้เคียงกัน

- a. การคัดเลือกอำนาจจำแนกของข้อคำถามรูปแบบนี้ จะช่วยในการเพิ่มความสอดคล้อง ภายในของแบบวัด
- b. แบบวัดนี้ จะต้องเน้นการหาความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน
- c. ปัญหาการแบบวัดนี้คือ ความตรงที่เปลี่ยนแปลง (Differential Validity)
- d. น้ำหนักที่ใช้ในข้อมูลอัตชีวประวัติแต่ละข้อในการทำนายผลการปฏิบัติงานของทั้งบริษัท ทั้งสอง ควรใกล้เคียงกัน

10. ในการประเมินการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ได้เชิญหัวหน้าแผนก ที่รับพนักงานมาสัมภาษณ์ผู้สมัครร่วมกับหัวหน้าแผนกทรัพยากรบุคคลมาสัมภาษณ์พร้อมกัน ผู้สมัครที่จะรับเข้าต้องผ่านความเห็นชอบของหัวหน้าแผนกที่รับสมัครเท่านั้น ถึงจะเข้าไปได้ อย่างไรก็ตาม หัวหน้าแผนกทรัพยากรบุคคลต้องการประเมินความตรงของวิธีการคัดเลือกนี้ ใน การสัมภาษณ์จึงได้มีการประเมินคะแนนว่าผู้สมัครคนไหนเหมาะสมจะได้รับเข้าหรือไม่ ตั้งแต่ 1 คือ ไม่ควรนำเข้าอย่างมาก ถึง 5 คือ ควรนำเข้าอย่างมาก เพื่อนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการประเมินความ ตรงในการทำนาย เมื่อผ่านไป 3 เดือน ให้หัวหน้าแผนกคนเดิมประเมินผู้สมัครที่รับเข้ามาแล้วคน ว่ามีคะแนนผลการปฏิบัติงานเท่าไร หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรบุคคลนำคะแนนทั้งสองส่วนมาหา

ความสัมพันธ์กัน พบว่าได้ความสัมพันธ์เท่ากับ .50 ซึ่งถือว่าสูงมาก และพบว่าหัวหน้าฝ่ายทรัพยากรบุคคลและหัวหน้าฝ่ายที่รับผู้สมัคร ให้คะแนนในการประเมินผู้สมัครระหว่างสัมภาษณ์สัมพันธ์กัน .70 ค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ หัวหน้าฝ่ายทรัพยากรบุคคลจึงแนะนำให้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ต่อไป

- a. หากหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของหัวหน้าฝ่ายทรัพยากรบุคคลและหัวหน้าฝ่ายที่รับผู้สมัคร จะเรียกว่า ความเที่ยงระหว่างผู้ประเมิน (Scorer Reliability)
- b. หากค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน แสดงว่าเกิดการปล่อยคะแนน (Leniency Effect) หรือการกดคะแนน (Severity Effect)
- c. ควรใช้วิธีการวัดนี้ต่อไป เนื่องจากความตรงในการทำนายสูง
- d. หากใช้แบบวัดอื่นเพิ่มเติมในการประเมินผลงาน ไม่น่าจะเพิ่มความตรงในการทำนาย เนื่องจากความตรงเดิมสูงอยู่แล้ว

11. ความฉลาดทางอารมณ์ คือ การใช้เหตุผลเกี่ยวกับอารมณ์ในชีวิตประจำวัน แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) ที่นิยมใช้มีอยู่ 2 แบบวัดด้วยกัน คือ 1) แบบวัดของ Salovey และ Mayer ซึ่งแบ่งความฉลาดทางอารมณ์ออกเป็น 4 มิติด้วยกัน ใช้วิธีการวัดคล้ายการวัดความสามารถ (Ability Test) คือ มีงานให้ทำ แล้วมีข้อถูกและข้อผิด 2) แบบวัดของ Bar-On จะแบ่งความฉลาดทางอารมณ์ออกเป็น 5 มิติด้วยกัน ใช้วิธีการตอบแบบรายงานตนเอง (Self-Report) ซึ่งไม่มีการตอบที่ถูกหรือผิด หลังจากใช้แบบวัดทั้งสองในการวัดนิสิตนักศึกษาจำนวน 200 คน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ทั้งสองมีค่าเท่ากับ .30 โดยความสัมพันธ์ระหว่างมิติเฉลี่ยภายในแบบวัดของ Salovey และ Mayer เท่ากับ .20 และแบบวัดของ Bar-On ของ Bar-On เท่ากับ .60

- a. ข้อมูลทั้งหมดนี้ สามารถสร้างเมทริกซ์ลักษณะหลากหลายวิธีหลาย (Multitrait-Multimethod Matrix) ในการทดสอบความตรงลู่เข้า (Convergent Validity) และความตรงจำแนก (Discriminant Validity)
- b. ในแบบวัดของ Salovey และ Mayer อาจเป็นไปได้ว่ามีมิติแต่ละมิติไม่ได้วัดในสิ่งเดียวกัน
- c. ความสัมพันธ์ระหว่างมิติของแบบวัด Bar-On ที่มีค่าสูง อาจเป็นไปได้ว่าเกิดจากความแปรปรวนจากวิธีการวัด (Method Variance)
- d. จากหลักฐานข้างต้น สามารถบอกได้ว่าแบบวัดทั้งสอง ไม่ได้วัดความฉลาดทางอารมณ์

12. บริษัทหนึ่งต้องการคัดเลือกพนักงานที่เข้ามาทุกคน จะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจในระดับหนึ่ง ผู้สร้างแบบวัดได้ใช้วิธีให้ผู้เชี่ยวชาญที่อยู่ในองค์การประเมินแบบวัด จนได้คะแนนขั้นต่ำที่จะคัดพนักงานเข้ามา ในการรับสมัครนี้ จะตัดสินโดยไม่สนใจว่าจะมีผู้สมัครสามารถเข้าได้แต่ละครั้งได้กี่คน ในการรับสมัครหลายครั้ง บางครั้งอาจมีผู้สมัครผ่านทั้งหมด ขณะที่บางครั้งอาจไม่มีผู้สมัครผ่านเลย ด้วยเหตุนี้ ผู้สร้างแบบวัดจึงไม่สามารถประเมินได้ว่าแบบวัดนี้ช่วยทำให้รับพนักงานที่มีคุณภาพตามที่ต้องการมาได้กี่คนตามวิธีการประเมินของ Taylor และ Russell (1939) เนื่องจากไม่ทราบค่าสัดส่วนการรับเข้า (Selection Ratio)

a. การประเมินจุดตัด ควรให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านแบบวัดทั้งหมด แล้วบอกว่าแบบวัดนี้คนที่ จะเข้าทำงานได้นั้น ควรจะมีคะแนนขั้นต่ำเท่าไร ซึ่งวิธีนี้จะเรียกว่า วิธีการประเมินจากการตัดสินใจ (Judgmental Method)

b. เมื่อไม่สามารถประเมินอรรถประโยชน์ของแบบวัดได้ ก็ไม่ควรใช้แบบวัดนี้

c. ผู้สร้างอาจแก้ปัญหาการคำนวณอรรถประโยชน์ไม่ได้ โดยการนำข้อมูลจากการรับสมัครหลายครั้งมารวมกัน แล้วหาสัดส่วนการรับเข้ารวม

d. หากความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ และผลการปฏิบัติงานสูง จะทำให้สามารถมั่นใจได้ว่าผู้ที่คัดเข้ามา น่าจะมีผลการปฏิบัติงานสูงกว่าการสุ่มผู้สมัครเข้ามา

13. ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้มีวิธีการคัดเลือกโดยการสร้างข้อสอบกลางที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “ข้อสอบเอนท์” ข้อสอบเอนท์ที่ดีจะต้องจำแนกคนที่รู้มากและคนที่รู้น้อยออกจากกันได้ เพื่อประโยชน์ในการทำนายเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ ด้วยเหตุที่ว่านักเรียนจำนวนมากที่ถูกจัดอยู่ในประเภทรู้น้อย กล่าวคือ ไม่สามารถทำข้อสอบเอนท์ได้ จึงทำให้เกิดธุรกิจเรียนพิเศษขึ้นมา การสอนในธุรกิจเรียนพิเศษนั้น ก่อให้เกิดข้อดีและข้อเสียตามมามากมาย ข้อดีที่เห็นได้ชัดคือ นักเรียนสามารถกลับมาทบทวนบทเรียนที่ตนเองได้เรียนไป ทำให้เกิดความรู้มากขึ้น แต่ข้อเสียคือ นักเรียนที่เรียนพิเศษจะได้รับการสอนเทคนิคการทำข้อสอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้ในการสอบ และนักเรียนที่มีฐานะดีกว่า อยู่ในกรุงเทพฯ จะเข้าถึงการเรียนพิเศษได้ง่ายกว่า

a. ปรากฏการณ์ที่นักเรียนได้รับการสอนเทคนิคการทำข้อสอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรู้ในการสอบ จะเรียกว่าความเชี่ยวชาญในการทำแบบวัด (Test Sophistication)

- b. ข้อสอบเอนท์ หากใช้ในการประเมินผลการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำเป็นต้องจำแนกคนที่รู้มากและคนที่รู้น้อย หรือคนที่รู้นิดเดียวและคนที่ไม่รู้เลย ออกจากกันให้ได้
- c. หากแก้ไขให้นักเรียนทั่วประเทศมีมาตรฐานในการสอนเท่าเทียมกัน จะทำให้นักเรียนที่เรียนพิเศษไม่ได้เปรียบนักเรียนปกติ
- d. แม้คนที่เข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัยได้ส่วนใหญ่เป็นคนที่เรียนพิเศษก็ตาม แต่ฐานทางเศรษฐกิจก็ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับโอกาสการเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัย

14. แบบวัด WISC (Wechsler Intelligence Scale for Children) เป็นแบบวัดเชาว์ปัญญา

(Intelligence Test) สำหรับเด็กซึ่งประเมินทีละบุคคล (Individual Test) ใช้เวลาในการประเมินประมาณ 45 นาที แบบวัดนี้มีโอกาสทำให้เกิดอคติในการประเมินสูงมาก ด้วยเหตุนี้ ผู้ใช้แบบวัดจึงต้องฝึกฝนอย่างหนัก ก่อนที่จะใช้แบบวัดประเมินด้วยตนเอง

- a. แบบวัดทีละบุคคล (Individual Test) จะมีขั้นตอนในการประเมินยุ่งยากกว่าแบบวัดเป็นกลุ่ม (Group Test)
- b. คะแนนของแบบวัดสามารถบอกได้ทันทีว่าเด็กคนดังกล่าวฉลาดหรือไม่
- c. การแปลแบบวัด จะต้องระมัดระวังให้แปลความหมายให้ถูกต้องตามภาษาอังกฤษทุกประการ ถึงจะทำให้ความตรงเท่าเทียมกันทั้งสองภาษา
- d. สาเหตุที่ต้องมีการฝึกฝนผู้ใช้แบบวัด เนื่องจากต้องการให้เกิดมาตรฐาน (Standardize) เดียวกันในการประเมิน

15. Mumford, Iddekinge, Morgeson และ Champion (2008) ได้พัฒนาแบบวัดการรับรู้บทบาทในการทำงานเป็นทีม (Team Role Test) ซึ่งต้องการทดสอบว่า ผู้ได้รับการทดสอบมีความรู้ว่าจะใช้บทบาทให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ในการทำงานเป็นทีม ได้ถูกต้องหรือไม่ คะแนนของแบบวัดนี้สูงหมายความว่า ผู้ได้รับการทดสอบ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ในการทำงานเป็นทีมได้ดี แบบวัดนี้พบผลการทำนายการใช้บทบาทที่หลากหลายภายในทีม (คะแนนเกณฑ์สูงหมายความว่า คนนั้นได้ใช้บทบาทที่หลากหลายในการทำงานเป็นทีม ในสภาพความเป็นจริง) ทั้งในบริบทของการศึกษา และบริบทการทำงานในบริษัทการผลิตอาหารแห่งหนึ่ง

- a. แบบวัดนี้มีหลักฐานความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ (Criterion-related validity)
- b. แบบวัดนี้มีหลักฐานความตรงตามภาวะสันนิษฐาน (Construct validity) ที่ดี

c. หากเปลี่ยน “การใช้บทบาทที่หลากหลายภายในทีม” เป็นผลการทำงานเป็นทีม (Team Performance) ในสถานการณ์จำลองในศูนย์ประเมิน (Assessment Center) ก็สามารถใช้เป็นหลักฐานความตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธ์ได้

d. การใช้บทบาทที่หลากหลายภายในทีม ไม่ได้หมายความว่ามีการปฏิบัติงานของทีมดี

16. ในการทดสอบความตรงเชิงทำนาย (Predictive Validity) ในการทำนายผลการปฏิบัติงานของผู้สมัครหลังจากทำงานไปแล้ว 6 เดือน นักจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การได้ใช้วิธีการวัดผลการปฏิบัติงานดังกล่าว โดยให้หัวหน้าประเมินผลงานด้วยมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ว่าพนักงานที่อยู่ในทีมของเขา มีผลงานระดับเท่าไร จาก 0 คือแย่มาก จนกระทั่ง 100 คือดีมาก

a. เกณฑ์ (Criterion) คือ ผลการปฏิบัติงาน (ถูก)

b. การวัดด้วยมาตราวัดที่มีข้อเดียว จะทำให้การครอบคลุมเกณฑ์ทั้งหมดน้อยกว่าการวัดด้วยมาตราที่ให้ประเมินผลการปฏิบัติงานหลายๆ ด้าน (ถูก)

c. การเจือปนในเกณฑ์ (Criterion Contamination) คือ การคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานคนนั้นและหัวหน้างาน ซึ่งส่วนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงาน (ถูก)

d. ไม่ควรเปลี่ยนระยะเวลาหลังจากรับสมัครงานในการประเมินความตรงเชิงทำนายเป็น 1 ปี เนื่องจากว่าเวลา 6 เดือนเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุด (ผิด)